

[Kirsten Jacobsen.]

ud fra en eller anden idé, den kender vi alle sammen, om, at de, der udstykker ejerlejlighederne, er sådan nogle grove profitmagere, og nu, når landet fattes penge, o. k., så kan vi snuppe lidt dér. Men det var nok enklere at have taget det på en anden måde end ved at lave en tåbelig afgift, som kun kommer til at sætte priserne på ejerlejligheder op. For hvem er det, der kommer til at betale denne afgift? Er det spekulanterne? Nej, det er den fattige mand, som ikke har råd til at købe et parcelhus, som kun har råd til at købe en ejerlejlighed, og som kun har råd til at give 5.000 kr. i udbetaling, og han har indgået en bindende aftale oven i købet. Det er de mennesker, som har stemt på socialdemokratiet i den tro, at det ville værne de små menneskers rettigheder. Og hvad gør socialdemokratiet så? Det kommer her stikkende med nogle lovforslag, som uden sidestykke vender den tunge ende nedad, for her er det netop de fattige, der betaler for de riges fornøjelser som ingen anden. Det gælder for begge forslagene.

Hvis vi tager det andet forslag, om pantebrevsafgiften, så må jeg også sige, at hvis man læser i § 2, hvornår den træder i kraft, så har man, som man plejer, gennemført et lovforslag, som faktisk har tilbagevirkende kraft. Masser af mennesker har indgået bindende kontrakter, som de er bundet af. Er det så millionæren, som bliver ramt af, at det koster 4.000 kr. mere? Nej, dem har han såmænd råd til at betale, men den lille arbejder, som måske oven i købet er arbejdsløs, har ikke de 4.000 kr., og han kan ikke skaffe dem, han står med håret i maskineriet, og det kan han altså takke socialdemokratiet for. Det er det, man kalder socialt ansvarlig politik her i Danmark.

Socialdemokratiet har altså gennemført afgifterne for at ramme spekulanter og andet ondt folk her i landet, og de opnår nøjagtig det samme, som de har opnået hver eneste gang, de har lavet den slags afgifter: de har fået de arbejdsløse, de fattige og dem med de små indkomster til at betale for, at man fører en uansvarlig økonomisk politik, som gør det nødvendigt at rende ud til befolkningen og øge skatte trykket næsten hver halve time.

Samtidig med, at man gør det, som jeg finder er moralsk forkasteligt, gør man noget, der er meget værre: man laver lovsjusk, for der er ingen grund til at ødelægge en lov, fordi man vil inddrage profitter, det har vi en skattelovgiv-

ning til, og hvis socialdemokratiet kan finde et flertal for øget kapitalvindingsskat eller noget andet, så kan de gøre det. Det har ikke de skadelige virkninger, som det har, når man går hen og laver sådan noget som det, vi ser her i dag, som helt og aldeles rammer dem med de mindste indkomster, som virker tilfældigt, og som kun vil øge ejendomspriserne. Så snakker man om, at man skal holde igen på ejendomspriserne, man skal holde igen på boligudgiften, og så fremsætter man forslag, som enhver elev i 7. klasse ved har den eneste virkning, at det øger ejendomsprisen, det øger boligudgiften, hvad enten man bor i parcelhus, eller man bor i ejerlejlighed. Jo tak, men fremskridtspartiet skal i udvalget i hvert fald sørge for at få problemerne lagt så klart frem for regeringen, at selv statsministeren kan forstå det.

Ministeren for skatter og afgifter (Kampmann):

Selv om det er sidst på dagen, bliver man næsten rørt til tårer, når man hører fru Kirsten Jacobsen og fremskridtspartiet tale om social ansvarlighed. I talestrømmen mærkede jeg mig, at det ikke ville være så skadeligt at sætte kapitalvindingsskatten i vejret, og det skal jeg huske, når jeg ser på de to forslag, der ligger fra fremskridtspartiet. Hvis fru Kirsten Jacobsen ikke tror på det, kan hun se fortrykket, når det foreligger.

Jeg vil gerne takke de partier, som jeg skønner udgør et flertal omkring de 3 lovforslag, der her er til behandling, for deres modtagelse. Jeg hørte meget vel en række af kommentarerne og modifikationerne til dette flertal, men vi skal videre, også med udvalgsarbejdet, og vi kommer først og bedst videre med udvalgsarbejdet, hvis vi allerede nu gyder lidt olie på vandene. Jeg er klar over, at det er en smule Nachspiel i forhold til nogle forhandlinger, som jo er foregået, men som måske ikke interesserer så mange så stærkt mere, fordi de fleste interesserer sig mere for, hvad der skal ske i morgen, end hvad der er sket for nogle dage siden.

Med henblik på at forkorte udvalgsarbejdet kan jeg da allerede svare på et af de spørgsmål, som venstres ordfører, hr. Anders Andersen, stillede om byrdefordelingen i forbindelse med elafgiften. Så er vi da kommet så langt. Vi ved rent faktisk, hvordan elforbruget fordelte sig, sidst det blev gjort op i 1974, idet landbruget tegnede sig for godt 5 pct., den egentlige industri tegnede sig for godt 24 pct., og hånd-